

U SPOMEN



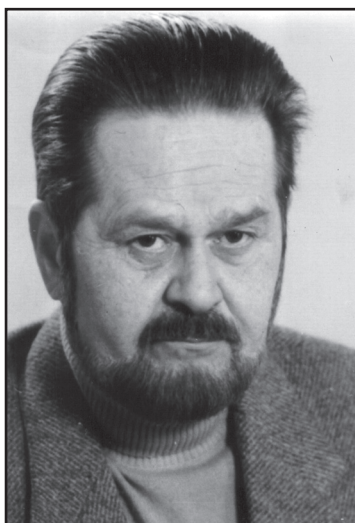
Prof. dr. sc. Egon Bauman

(Virovitica, 7. listopada 1924. – Zagreb, 17. studenoga 2016.)

Prof. Bauman rođen je u Virovitici 7. listopada 1924. godine. Osnovnu i srednju školu pohađao je u Oriovcu, Vrbovskom, Slavonskom Brodu, Virovitici i Zagrebu. Maturirao je 1943. godine, a iste se godine upisao na Kemijski odjel Tehničkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Bio je direktor Instituta za metalurgiju Željezare Sisak (1962. – 1964.), ekspert UNESCO-a za kemijsko inženjerstvo na Regional Engineering College, Warangal, Indija (1968. – 1970.). Za vrijeme boravka u Indiji napisao je i publicirao skripte koje su vezane uz kolegije iz kemijskog inženjerstva. Doktorirao je 1976. godine na temi povezanoj s ispitivanjima destilacijskih kolona na Tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu.

Godine 1948. zaposlio se kao laborant na Zavodu za anorgansku kemijsku tehnologiju Kemijskog odjela Tehničkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Godine 1950. na tom je Zavodu izabran za asistenta. Godine 1960. izabran je za asistenta na kolegijima Kemijsko inženjerstvo i Tehnološke operacije na Tehnološkom fakultetu, odjeli u Sisku, Sveučilišta u Zagrebu. Godine 1965. izabran je za izvanrednog profesora u Zavodu za naftnu i petrokemjsku tehnologiju na Tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, odjeli u Sisku, a za redovitog profesora 1978. godine.

Od 1974. do 1977. godine bio je dekan Tehnološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Krajem 80-ih godina bio je direktor Instituta za kemijsko inženjerstvo Tehnološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Predstojnik "Laboratorija za tehnološke operacije" Prehrambeno-biotehnološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu bio je od 1979. do 1989. godine. Dekan Prehrambeno-biotehnološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu bio je od 1989. do 1991. godine. U mirovinu je otišao 1991. godine. Prelaskom na Prehrambeno-biotehnološki fakultet počinje se baviti povezivanjem kemijskog i prehrambenog inženjerstva i sukladno tome kao glavni istraživač dobiva američko-hrvatski projekt financiran od strane FDA pod naslovom "Razvoj postupka dehidracije povrća" u razdoblju od 1984. do 1987. Osim navedenih aktivnosti



bio je i zastupnik u Saboru SR Hrvatske u razdoblju od 1982. do 1986. godine te član Odbora za obnovu grada Dubrovnika nakon zemljotresa. U tom razdoblju bio je kandidat za rektora Sveučilišta u Zagrebu. Nakon umirovljenja 1991. posebno se angažirao s kolegom prof. dr. sc. Ivanom Butulom oko pokretanja časopisa *Chemical and Biochemical Engineering Quarterly (CABEQ)*. Punih 13 godina bio je glavni i odgovorni urednik tog časopisa te je dao velik doprinos njegovom ugledu i izvrsnosti.

Osim toga u časopisu *Kemija u industriji* uređivao je rubriku "Novosti iz svijeta znanosti i tehnologije", što je kasnije uređivao i u časopisu CABEQ.

Njegov znanstveno-istraživački rad zasnivao se na području ekstrakcije kapljevitokapljevito i destilacije, u kojoj je bio vodeći stručnjak i poznavatelj najsuvremenije tehnologije.

Prof. Egon Bauman objavio je preko 150 radova u različitim kategorijama te se bavio izučavanjem prijenosa "scale-up" i poluindustrijskih postrojenja, optimizirajući pri tom i dizajnirajući različite izvedbe postrojenja za separaciju. Proučavao je relaciju između hidrodinamike i prijelaza mase u postupcima primjene plinovito-kapljevitih i kapljevitokapljevitih sustava.

Prof. Bauman inspirirao je niz generacija da se stručno i znanstveno angažiraju na području kemijskog inženjerstva, a kasnije i prehrambenog i biokemijskog inženjerstva, a sam je djelovao kao dobar duh tog područja u razvoju kemijskog inženjerstva u Republici Hrvatskoj općenito.

Pod njegovim nadzorom izrađen je velik broj diplomskih, magistarskih i doktorskih radova. Bio je voditelj i istraživač na više domaćih i međunarodnih projekata te je sudjelovao na brojnim domaćim i međunarodnim skupovima kao pozvani predavač ili sudionik.

Preminuo je u Zagrebu 17. studenoga 2016. godine u 93. godini života.

Branko Tripalo